

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ В СТРУКТУРІ ПЕРСПЕКТИВНОЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ

В Україні розроблена й впроваджена низка нормативно-правових актів, які визначають промислову політику України. Але стан промисловості, зменшення її потенціалу протягом останніх років засвідчують, що промислова політика країни є недосконалою і неефективною.

Немає сумніву в тому, що диверсифікація інноваційного розвитку промисловості залежить від формування й здійснення сучасної та перспективної промислової політики.

Як зазначають фахівці промислова політика повинна полягати у встановленні цілей державної промислової політики, визначенні пріоритетних галузей і напрямків розвитку промисловості та основних механізмів, за допомогою яких держава досягатиме своїх цілей [1].

Належне місце у промисловій політиці України має бути відведене диверсифікації інноваційного розвитку оборонно-промислового комплексу [2].

При формуванні державної промислово-інноваційної політики необхідно чітко усвідомити, що формування структури промисловості в колишньому вигляді неможливо та економічно недоцільно. Потрібна чітка регіональна промислова політика, що передбачатиме комплекс заходів щодо стимулювання просування регіональних товарів на внутрішній та зовнішній ринок, підтримку промислового експорту та протекціоністський захист місцевих товаровиробників, гнучке регулювання цін і тарифів на послуги природних монополій та інше. Вагомим чинником сприяння інноваційному розвитку є складання державних цільових програм, які повинні підтримувати розвиток та поширення інноваційної діяльності та стимулювати умови її здійснення. Хоча вони не є запорукою ефективності інноваційної діяльності, однак дають можливість скоординувати заходи по інтенсифікації заходів стимулювання інноваційної діяльності, передбачити контроль за витратами коштів [3].

Вирішення проблем диверсифікації інноваційного розвитку промисловості, яке необхідно врахувати при формуванні промислової політики, неможливе без удосконалення законодавчої бази, механізмів стимулювання важелями податкової, бюджетної, амортизаційної та інвестиційної політики, формування інфраструктури підтримки інновацій у промисловості, забезпечення науково-технічної діяльності кваліфікованими кадрами.

З метою впровадження у виробництво результатів інноваційних наукових і науково-дослідних розробок як пріоритетної складової стратегії підвищення конкурентоспроможності економіки необхідно: удосконалити умови інноваційної діяльності, опрацювати механізм державного замовлення на впровадження пріоритетних інновацій у виробництво; розвивати інноваційні структури (технопарки, технополіси, технологічні інкубатори, венчурні фірми); створити інститути трансферу технологій з науково-технічного сектору в промисловість; створити умови щодо розвитку процесів розповсюдження технологій з метою технологічного переоснащення виробництва; розширити прошарок ефективних власників за рахунок вдосконалення правової основи правозастосовної практики банкрутства; інвентаризувати наявний інтелектуальний капітал в Україні та посилити підтримку науки державою, збільшивши обсяги фінансування галузі; визначити пріоритетні галузі та напрями конкурентоспроможності України для виділення стратегічно важливих для держави розробок. На цій основі ініціювати та розробити проект закону про конкурентну спроможність України, де були б вказані стратегічно важливі напрями інноваційних розробок, яким першочергово надається державна підтримка; створити спеціальну комісію при Президентові України, яка б на періодичній основі розглядала інноваційні розробки на предмет їхньої стратегічної важливості; створити дієву структуру для підтримки новаторів, яка б допомогла їм оптимально впроваджувати свої винаходи: розробляти бізнес-план, прорахувати бюджет та кінцевий фінансовий зиск для потенційних інвесторів; запровадити спеціальні навчальні програми для підприємців щодо того, як оптимально комерціалізувати свою інтелектуальну власність.

Разом із тим, основні аспекти державної інноваційної політики повинні включати політичну волю і узгоджені дії усіх гілок влади, створення в уряді і на регіональному рівні сильного центра прийняття і реалізації інноваційної стратегії держави, а також стратегічне планування інноваційної діяльності в державі [4].

Підсумовуючи сказане, зазначимо, що промислова політика України має здійснюватися в найближчій перспективі поетапно з новими завданнями на кожному етапі, згідно з якою Україна має стати в найближчий час державою з розвинутою промисловістю, здатною створити підґрунтя для досягнення економічної і соціальної безпеки та забезпечення основних потреб населення для нормалізації його життєдіяльності.

1. Костенко Ю. Скасувати газові контракти і закрити збиткові шахти - <http://www.fuib.com.ua/?n=511592>.

2. Шевцов А., Боднарчук Р. Науково-технологічна база ОПК України: проблеми і перспективи розвитку/ Україна: Стратегічні пріоритети. Аналітичні оцінки. - 2006. - http://www.niss.gov.ua/book/Vlasyuk_mon/07.pdf.

3. Гальчинский А. Становление инвестиционной модели экономического роста Украины/ А. Гальчинский, С. Левочкин // Экономика Украины. - 2004. - №6. - С. 4-10.

4. Впровадження інновацій - невід'ємна складова забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств <http://www.in.gov.ua/index.php?get=news&id=1056>.